

Zemřel don Adalberto Vojtěch Hrubý

Ve středu dne 3. února 2010 zemřel v římské nemocnici Villa Betania salesián P. Vojtěch Hrubý ve věku nedožitých 86 roků.

Vojtěch Hrubý se narodil 23. 4. 1924 v Rozstání na Drahan­ské vysočině. Vyučil se pánským krejčím. Pracoval s mládeží a spolupracoval s režisérem ochotnického divadla, kde se naučil dobře zpívat. V roce 1945 nastoupil do salesiánského aspirantátu ve Fryštáku a po absolvování noviciátu v letech 1947–1948 v Hodoňovicích složil první řeholní profesí. V letech 1948–1950 absolvoval filosofický studentát v Přestavlkách, který byl ukončen násilným přepadením policií v noci ze 13. na 14. dubna 1950 a internací představených. Klerici zůstali do konce školního roku na místě pod dohledem malé policejní posádky a po rozpuštění ústavu dostali povolení ukončit středoškolská studia pouze na území Olomouckého kraje. V Lipníku nad Bečvou vytvořil Vojtěch s několika dalšími kleriky „komunitu“ a v roce 1951 úspěšně složil maturitu na tamním státním gymnáziu. Nedostal však povolení ke studiu na vysoké škole, a proto pracoval jako dělník v podniku na výrobu šicích strojů v Opavě.

6. 7. 1952 odchází *ilegálně do zahraničí* – přes Rakousko do Itálie. V letech 1952–1956 absolvoje teologická studia na Teologickém institutu san Tommaso v Messině na Sicílii. Prázdniny tráví na asistenci v tamní noviciátní komunitě San Giorgio. 29. 6. 1956 byl v Messině vysvěcen biskupem Tonettim na kněze společně s dalšími českými salesiány Ladislavem Ditrichem a Janem Homolou. V letech 1956–1958 absolvoval studia na Vyšším pedagogickém institutu salesiánů v Turíně, které zakončil licenciátem.

V letech 1958–1959 působí v Římě v komunitě Sacro Cuore a a v letech 1959–1966 pracuje pro Papežskou salesiánskou univerzitu (PAS – Pontificio Ateneo Salesiano). V letech 1958–1960 je sekretářem časopisu „Orientamenti Pedagogici“ a v letech 1960–1964 je angažován v univerzitním nakladatelství PAS VERLAG a v Salesiánské univerzitní knihovně (LAS – Libreria Ateneo Salesiana).

Krátce po vysvěcení začíná *pracovat pro mládež českých exulantů*, organizuje letní tábory ve spolupráci s paní Kvapilovou z norskoo-československého podpůrného spolku. Po nuceném odchodu *kardinála Berana* z ČSSR a po jeho příchodu do Říma v roce 1965 dostává otec Vojtěch povolení svých představených věnovat se zcela práci pro české exulanty. Letní tábory se pak rozšiřují na tábory ve Švýcarsku, Holandsku, Itálii. V jižních Tyrolích jsou pod jeho vedením zakoupena bývalá kasárna italských celníků v St. Martino in Cassies. V roce 1966 zakládá pan kardinál České náboženské středisko Velehrad v Římě a díky intervenci papeže Pavla VI. získává do vlastnictví dnešní sídlo Velehradu na Via delle Fornaci 200 v blízkosti Vatikánu. Středisko dosáhlo v roce 1968 právního uznání jak ze strany italského státu, tak i ze strany církevní (Římského vikariátu). Otec Vojtěch přináležel od roku 1966 ke komunitě Sa-

cro Cuore v Římě a byl sekretářem kardinála Berana a Českého náboženského střediska Velehrad. V letech 1984–1994 byl gestorem poutního domu a v roce 1994 se stal ředitelem nově zřízené salesiánské komunity v tomto domě. Tuto službu vykonával až do roku 1998, kdy ji převzal P. Jiří Sedláček.

Otec Vojtěch se angažoval při pomoci našim lidem ve vlasti, zařizoval auta pro kněze, finanční příspěvky v tuzexových bonech, řídil distribuci zasílání české náboženské literatury. Navštěvoval krajany v zahraničí, prosil o finanční výpomoc pro rozšíření pastoračního působení. V roce 1984 získává pracovní napětí převahu nad jeho silami a dobrou vůlí, a proto se musí léčit. Od roku 1990 však znovu pokračuje téměř stejným tempem a se stejným nadšením ve prospěch české věci v zahraničí. Stará se o dům, věnuje se poutníkům, zasvěceně a obětavě je provází po římských památkách, přičiňuje se o vydání knihy *Česká zastavení* v Římě, kterou vydal Portál v roce 2000. I když těžce nese úbytek sil a přicházejí chvíle, kdy je netrpělivý a nevrlý, přesto nepřestává naplno žít pro poslání, které mu je svěřeno. Ani po roce 1990 se již do České republiky nevrátil ani nepodíval, protože byl přesvědčen, že jeho místo je v Římě.

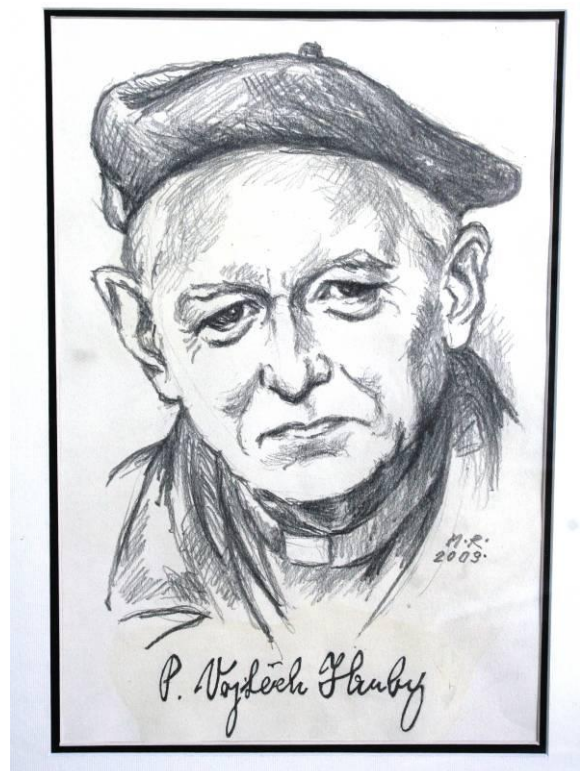
28. ledna 2010 musel být hospitalizován v nemocnici Villa Betania, kde působí sestry františkánky. Přijal svátost nemocných. Ještě v den úmrtí 3. února 2010 ho navštívily sestry františkánky a personál z poutního domu Velehrad. Kněz pověřený pastorační v nemocnici byl u jeho lůžka ve chvíli smrti.

Rozloučení s otcem Vojtěchem proběhne v sobotu 6. února v 10.00 v kostele Santa Maria della Speranza v blízkosti Papežské salesiánské univerzity, aby se ho mohl zúčastnit i další český exulant a salesián don Oldřich Přerovský, který pobývá na univerzitní nemocnici s amputovanou nohou. Pohřben má být v obci Guidonia Montecelio, kde již odpočívá spolubratr P. Ladislav Dittrich.

Prosíme o modlitbu a o vzpomínku na otce Vojtěcha při eucharistické slavnosti.

Zajímavý dokument o otci Vojtěchovi natočil Otakaro Schmidt v rámci cyklu Léta letí k andělům. Byl vysílán na TV NOE.

Fotografie kresby akademického sochaře Mikuláše Rutkovského z Krnova, která byla pořízena roku 2003

Poslední fotografie z římského Velehradu pořízené při příležitosti návštěvy provinciálů (starého Františka Blahy a nově jmenovaného Petra Vaculíka) dne 7. ledna 2010. Na snímku jsou spolubratři působící na Velehradě Jiří Sedláček a Pavel Lepařík, sestra salesiánka Míša Pitterová a další vydatní pomocníci: Martin Sekula, Františka Osičková a Marie Wüscherová.

Starší fotografie (se spolubratry Jendou Rychlým, Milanem Mihulcem a Jiřím Sedláčkem):

